

# Anhang

til

1851.

# Rigsdagstidenden.

N<sup>o</sup> 25.

Tredie Session.

(Fortf. af Udk. til Lov om Møllenæringen.)

## § 13.

Svigagtig Dugang med til Formaling betret Korn straffes som andet Bedrageri. Ube-rettiget Møllebrug i Kjøbstæderne eller paa Landet ansees med den i Forordningen af 3die Juni 1825 § 14 bestemte Straf, og de deri bestemte Mulcter tilfalde for Kjøbstædernes Bedkommende disses Fattigtasser.

## § 14.

Fra 1ste Januar 1857 skal Møllenæringen være fri saavel paa Landet som i Kjøbenhavn og de øvrige Kjøbstæder, dog at derpaa i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne tages Borgerskab. Fra samme Tid skal derfor saavel de Indfrænkninger, der indeholdes i denne Lovs §§ 4, 5 og 6, som Møllerlaugs-Artiklerne af 15de Januar 1684 og de øvrige om Møllenæringen givne Love, forsaavidt de ikke ere stadfæstede ved denne Lov, være ophævede.

## § 15.

Denne Lov er ikke gjældende for Bornholm eller for de Districter, hvor Maletvang finder Sted, og har Bedkommende, som maatte formene at være i Besiddelse af Eneret til Maling i et District, inden 1 Mar fra nærværende Lovs Dato og under Rettighedens For- tabelse at gjøre Anmeldelse derom til Indenrigsministeriet, som derefter har at foranstalte det efter Omstændighederne videre Fornødne til, at Maletvangan kan blive ophævet.

Notiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I Henhold til Grundlovens § 88, hvori det bestemmes, at alle Indfrænkninger i den frie og lige Afgang til Erhverv, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved

Lov, har Regjeringen taget under Overveielse, hvorledes en større Frihed maatte kunne indføres med Hensyn til Udøvelsen af Møllenæringen. Efter Beskaffenheden af de Forhold, hvorunder bemeldte Næringsvei for Diebliffet er stillet, har man nemlig formeent, at denne Sags friere Ordning ikke bør udsættes efter en forestaaende Omorganisation af Næringsvæsenet i Almindelighed, saameget mindre som Kornmalingen, der som første Forædlingsmaade for Landets Hovedproduct er et af Landets vigtigste industrielle Foretægander, ogsaa først og fremmest bør aabnes Veien til den gradvise og til Tidsfordringerne svarende Udvikling, der useilbarligt vil og ene kan blive Resultat af en friere Concurrence. Ministeriet har derfor ladet udarbejde det nærværende Udkast til en ny Lov om Møllenæringen.

Ifølge de nugjældende Bestemmelser er Afdgangen til Udøvelse af Kornmaling en reen Bevillings Sag. Allerede Danste Lov 5—11—5 betingede Retten til nye Meel-Møllers Anlæg paa Landet deraf, at „Landgjældsmøllerne ikke Malingen beqvemmeligt kunde forestaae“, og denne til Fordeel for disse saakaldte Landgjældsmøller statuerede Indfrænkning med Hensyn til Mølleanlæg i Forening med den Dimstændighed, at Landsbymøllerne bleve belagte med et særegt Hartkorn, bevirke, at Rettigheden til Landmøllers Drettelse blev gjort afhængig af et dertil forud erhvervet Privilegium, for hvis Meddelelse Forordningen af 3die Juni 1825, der i det Hele nærmere ordnede Møllevæsenet paa Landet, foreskrev Regjeringsautoriteterne visse bindende Regler, der tildeels vare beregnede paa de daværende Mølleres Lærv. I Kjøbenhavn og Kjøbstæderne derimod har Møllebrug oprindeligt ikke været bundet til deslige Indfrænkninger, men blev i Henhold til Laugsartiklerne af 15de